Revisionsutskottet

Utredning av hur riksdagens grundlagsfästa rätt att få information tillgodoses

Till grundlagsutskottet

INLEDNING

Remiss

Utredning av hur riksdagens grundlagsfästa rätt att få information tillgodoses (EÄ 35/2020 rd): Ärendet har remitterats till revisionsutskottet för utlåtande till grundlagsutskottet. Tidsfrist: 22.5.2020.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Grundlagsutskottet har beslutat inleda en utredning om hur riksdagens omfattande grundlagsfästa rätt att få information tillgodoses, och har begärt utlåtande av revisionsutskottet och de övriga utskotten. Grundlagsutskottet konstaterade i sin begäran om utlåtande att riksdagen enligt ”en uttrycklig bestämmelse i 47 § i grundlagen har [...] rätt att av statsrådet få de upplysningar som behövs för behandlingen av ett ärende”. Bestämmelsen omfattar både skyldighet att på eget initiativ tillställa riksdagen behövlig information och skyldighet att lägga fram sådan information som riksdagen begär.

I samband med inrättandet av revisionsutskottet ändrades 90 § 3 mom. i grundlagen, enligt vilket revisionsutskottet har rätt att av myndigheter och andra som det övervakar få de upplysningar det behöver för att sköta sitt uppdrag. I propositionen om den ändringen (RP 71/2006 rd) konstateras det att rätten att få upplysningar är ett nödvändigt instrument för nödvändig kontroll och att denna rätt därför skrivs in i grundlagen. Rätten att få information täcker in all information som utskottet behöver för sin kontroll, dels från de myndigheter som det övervakar, dels från privata aktörer. I den nämnda propositionen sägs vidare att detta anses stå för en generell rätt att få upplysningar och att denna rätt till exempel inte är beroende av sekretessen för upplysningar eller dokument utan hänger samman med vilken information som behövs för övervakningen.

Revisionsutskottet omfattas alltså i fråga om rätten att få information inte bara av 47 § i grundlagen utan även av 90 § 3 mom., som ger revisionsutskottet en vidare rätt att få information än de andra utskotten. Ärendet har också behandlats i riksdagens kanslis publikation Eduskunnan tarkastusvaliokunnan perustaminen. Valtiontalouden parlamentaarinen valvonta. Eduskunnan kanslian julkaisu 6/2005). Där konstateras det att riksdagens rätt enligt 47 § i grundlagen att få information av statsrådet och ministerierna tryggar riksdagsutskottens tillgång till information när de

behandlar regeringspropositioner och andra ärenden som beretts inom statsrådet. Revisionsutskottets uppdrag skiljer sig från de övriga utskottens genom att det tar upp ärenden på eget initiativ. Det är enligt den nämnda publikationen därför viktigt att revisionsutskottet får information på ett flexibelt och direkt sätt från de administrativa nivåer och andra aktörer som har tillgång till information i det ärende som är föremål för granskning.

Revisionsutskottet lyfter i detta utlåtande fram vissa iakttagelser och problem i fråga om tillgodoseendet av rätten att få information som utskottet under årens lopp framfört i utlåtanden till grundlagsutskottet. Beroende på ärende har utskottet begärt uppgifter av tillsynsobjekten med stöd av både 47 § 2 mom. och 90 § 3 mom. i grundlagen. Utskottets iakttagelser gäller frågor som har att göra med såväl utlämnande av uppgifter som uppgifternas tillförlitlighet, tillräcklighet och aktualitet och rätt tidpunkt för tillhandahållandet av dem. Utskottet har valt iakttagelser i olika ärendekategorier: egna undersökningar/utredningar, och på basis av dem betänkanden, berättelseärenden och utlåtanden till andra utskott som med stöd av 31 a § i arbetsordningen lämnats på eget initiativ.

Riksdagens budget- och tillsynsbefogenheter (ReUB 9/2017 rd).

En forskargrupp vid Helsingfors universitet har på uppdrag av revisionsutskottet undersökt hur riksdagens budget- och tillsynsmakt realiserats under perioden 1990—2020 (Eduskunnan budjetti- ja valvontavalta 1990—2020: Tutkimus budjetti- ja valvontavallan muutosten ja toteutumisen indikaattoreista). Forskningsprojektet initierades av en långvarig oro över att riksdagens budgetmakt kringskurits. Vid sidan av den inhemska regleringen och utvecklingen skulle undersökningen också granska och bedöma hur Finlands medlemskap i EU och penningunionen EMU har påverkat riksdagens budget- och kontrollmakt. Utskottet har lämnat ett betänkande om övervakningsärendet och utifrån betänkandet godkände riksdagen ett ställningstagande i fyra punkter (ReUB 9/2017 rd — EÄ 21/2016 rd).

I betänkandet fäster utskottet uppmärksamhet bland annat vid riksdagens tillgång till information och rapporteringen till riksdagen. I den av utskottet beställda undersökningen rekommenderas det att information till riksdagen bör innehålla mer av kritiska analyser, utvärderingar och slutsatser. Vidare gäller det att se till att informationen är aktuell och uppdaterad samt innehåller riskbedömningar och riskprognoser. En annan faktor att observera är att information som förmedlas om författningar, beslut och andra liknande instrument måste lämnas i så god tid att riksdagen verkligen kan utnyttja sin rätt att få information och delta. Det är enligt utskottet också viktigt att informationen till riksdagen är begriplig och lätt att utnyttja.

I betänkandet granskas också riksdagens tillgång till information i EU-ärenden. I enlighet med 96 § 1 mom. i grundlagen behandlar riksdagen förslag till sådana rättsakter, fördrag eller andra åtgärder om vilka beslut fattas inom Europeiska unionen och som annars enligt grundlagen skulle falla inom riksdagens behörighet. Statsrådet ska sedan det fått kännedom om ett sådant förslag utan dröjsmål sända förslaget till riksdagen genom en skrivelse så att riksdagen kan ta ställning till det. Förslaget behandlas i stora utskottet och vanligen i ett eller flera andra utskott som ger utlåtande till stora utskottet.

Utskottet konstaterar i sitt betänkande att antalet EU-ärenden är stort, och att tågordningen i många fall är snabb och följer en ståndpunkt som slagits fast på förhand. Det kan enligt utskottet utgöra ett problem, eftersom riksdagen har mycket kort tid på sig att behandla ärendet innan det går vidare till EU-organet. Utskottet anser i sitt betänkande att regeringen bör se till att beredningen av EU-ärenden är aktuell och sker i rätt tid, så att riksdagen de facto har möjlighet att påverka i ärendena. Enligt sakkunnigbedömningar bör också de ekonomiska konsekvenserna av besluten i EU-ärenden behandlas mer utförligt i de handlingar som lämnas till riksdagen.

I sitt betänkande om riksdagens budgetmakt fäster utskottet uppmärksamhet också vid de sakkunnigas roll i riksdagens utskott. I Finland kan ingen förpliktas att infinna sig för hörande i riksdagens utskott. Det finns inte heller någon särskild skyldighet att hålla sig till sanningen. Det har enligt utskottets iakttagelser visat sig vara problematiskt i vissa fall. Utifrån utskottets betänkande förutsatte riksdagen (RSk 37/2017 rd — EÄ 21/2016 rd) i syfte att säkerställa riksdagens budget- och tillsynsbefogenheter att regeringen utreder behovet av och möjligheterna att genom lagstiftningen stärka revisionsutskottets och de övriga utskottens tillsyn så att utskotten kan kräva att sakkunniga infinner sig för hörande och så att det kan förordnas att deras yttranden ges med samma skyldigheter som gäller för vittnen.

Utskottet behandlade senast ställningstagandet i samband med regeringens årsberättelse för 2018 (ReUB 5/2019 rd — B 3/2019 rd) och ansåg då att det inte finns några grunder för att behålla ställningstagandet som sådant. För att riksdagen ska kunna utöva sin budget- och tillsynsmakt är det ytterst viktigt att riksdagen får korrekt och relevant information, men riksdagsarbetet styrs i första hand av grundlagen och riksdagens arbetsordning. Enligt utredning till utskottet förutsätter ställningstagandet helt nya slags bestämmelser om vilka sanktioner som kan införas i riksdagsarbetet i fråga om skyldigheten att infinna sig för hörande eller hålla sig till sanningen. En väsentlig skillnad mellan en sakkunnig och ett vittne är att en sakkunnig, till skillnad från ett vittne, kan bytas ut mot en annan person som förvärvat ett likadant yrke eller samma sakkunskap. Ställningstagandet har därför strukits.

Utskottet anser att riksdagen bör kunna lita på att en sakkunnig alltid håller sig till sanningen och berättar allt som är väsentligt med tanke på behandlingen av ärendet. Revisionsutskottet påpekar nu för grundlagsutskottet att observationen att de sakkunnigas roll i riksdagsutskotten bör förtydligas fortfarande är befogad. Utskottet anser att det vore bra att reflektera över hur denna fråga kunde lösas.

Tillräcklighet och tillförlitlighet i fråga om uppgifter om samfunds- och kapitalbeskattningen (ReUU 1/2013 rd)

Revisionsutskottet hade redan tidigare fäst uppmärksamhet vid kunskapsunderlaget för det finanspolitiska beslutsfattandet och konstaterade i sitt betänkande (ReUB 1/2009 rd — B 11/2009 rd, B 12/2009 rd) att riksdagen har en grundlagsfäst rätt att få riktig och tillräcklig information om alternativ och grunder för finanspolitiska beslut. Riksdagens tillsyn över statsfinanserna omfattar också kunskapsunderlaget för och beredningen av finanspolitiska beslut samt finanspolitikens resultat och samhälleliga konsekvenser.

Revisionsutskottet beredde 2013 ett utlåtande till finansutskottet om statsrådets rambeslut. För bedömningen av kunskapsunderlaget i statsrådets rambeslut för 2014—2017 begärde utskottet av finansministeriet då allt bakgrundsmaterial som använts vid beredningen av den i rambeslutet ingående reformen av samfunds- och kapitalbeskattningen, inklusive kalkyler över beslutens konsekvenser, kalkyler över konsekvenserna av alternativa beslutsförslag och kalkyler över beslutens dynamiska effekter.

Efter att ha fått materialet sände utskottet det till Statens revisionsverk och bad verket utvärdera materialet som verktyg för beredning av finanspolitiken samt med tanke på beskattningsbeslutens dynamiska effekter. Enligt revisionsverket redogör materialet från finansministeriet för konsekvenserna av olika alternativ för skatteintäkterna, men anger inte hur kalkylerna har upprättats eller vilka de centrala utgångspunkterna är. Bedömningen av samfundsskattereformens dynamiska effekter motiveras inte heller. Enligt revisionsverket är uppgifterna i materialet så begränsade att det inte går att bedöma grunderna för kalkylerna eller kalkylernas tillförlitlighet.

Materialet från finansministeriet motsvarar inte heller revisionsverkets uppfattning av vad som är ett tillräckligt material som lämpar sig väl för beredning av finanspolitiken och den därtill hörande skattepolitiken. Beredningen och materialet bedömdes av revisionsverket med avseende på faktaunderlaget för god finanspolitisk beredning, principerna för bättre lagstiftning och anvisningarna och reglerna för lagberedningsprocessen. Av det material som används i beredningen av finanspolitiken måste det klart framgå hur åtgärden leder till det önskade resultatet. Enligt revisionsverket ska beredningsmaterialet också säkra att beslutsfattaren kan förstå konsekvenserna av de centrala variabler som är föremål för ändringarna med tanke på uppnåendet av målet.

Revisionsverket konstaterar i sitt utlåtande att faktaunderlaget för samfunds- och kapitalbeskattningen i det aktuella rambeslutet inte tillgodoser riksdagens konstitutionella rätt att få riktiga och tillräckliga uppgifter om alternativen till och kriterierna för de finanspolitiska besluten. Vidare konstateras att det utifrån det överlämnade materialet är omöjligt att bedöma beslutsfattandet som en helhet eller bedöma innehållet i och grunderna för regeringens skattepolitiska beslut. Utskottet understryker vikten av en noggrann tjänstemannaberedning. Också dokumenteringen av regeringens politiskt beredda riktlinjer och bedömningen av deras effekter ska ske i samband med den tjänstemannaberedning som görs på ministerierna.

Riksdagens tillgång till information om statens ansvarsförbindelser

Revisionsutskottet lämnade våren 2013 ett betänkande om övervakningsobjektet information till riksdagen om de europeiska finansiella stabilitetsmekanismerna (ReUB 2/2013 rd). Utskottet anser i betänkandet att finansministeriet ska ta fram samlad information om risker och exponeringar förknippade med EU:s finansiella stabiliseringsordningar. Det är motiverat att riksdagen för sina beslut får en klarare helhetsbild av de frågor som ska beslutas, de olika alternativen och riskerna och de mest väsentliga effekterna. En brist har enligt utskottet varit att vissa handlingar som getts in till riksdagen har varit tekniska och detaljerade i stället för att innehålla konsekvensanalyser eller behandla viktiga policymål för Finlands del eller hur dessa mål eventuellt behöver justeras.

Statens revisionsverk (SRV) utredde i sin revisionsberättelse om riksdagens tillgång till information om de finansiella stabiliseringsarrangemangen i Europa (SRV:s revisionsberättelser 16/

2012) huruvida riksdagen fått riktig, tillräcklig och aktuell information om de europeiska stabiliseringsordningarna. Enligt revisionen fick riksdagen, utifrån de inlämnade handlingarna, ett ganska snävt underlag för debatt om olika alternativ i eurokrisen. Under granskningen kom det fram att finansministeriet behandlar risker och scenarier ur många perspektiv. Ändå ges de här frågorna ganska lite utrymme i de officiella riksdagshandlingarna. Riskerna analyseras inte systematiskt i allt material som lämnats till riksdagen och det makroekonomiska helhetsperspektivet behandlas inte så ingående.

Enligt revisionsberättelsen har riksdagen och dess utskott till följd av dessa kritikutsatta aspekter inte alltid haft de bästa förutsättningarna för en tillräckligt omfattande och ingående politisk debatt om den ekonomiska krisen i Europa och de finansiella stabiliseringsordningarna och om Finlands viktigaste policymål. I riksdagens skrivelse RSk 36/2017 rd (B 14/2017 rd, B 9/2017 rd), som godkändes utifrån utskottets betänkande, ingår ett fortfarande gällande ställningstagande om riksdagens rätt att få information om de europeiska arrangemangen för finansiell stabilitet.

Utskottet bevakar i samband med behandlingen av regeringens årsberättelse varje år hur riksdagens vilja enligt ställningstagandet tillgodoses. Dessutom behandlar utskottet årligen Europeiska stabilitetsmekanismens (ESM) årsrapport och Europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentets (EFSF) årsredovisning, ledningens rapport och revisorns rapport om ansvarsförbindelser i samband med hanteringen av eurokrisen så snart som möjligt efter offentliggörandet. Utskottet lämnar utlåtande om dessa till stora utskottet.

Utskottet följer årligen i samband med behandlingen av regeringens årsberättelse rapporteringen om statens ansvarsförbindelser och riksdagens tillgång till information också i fråga om andra ansvarsförbindelser än de som hänför sig till stabiliseringen av euroområdet. Rapporteringen om statens ekonomiska åtaganden och risker i regeringens årsberättelse kompletteras av finansministeriets översikt över statens finansiella åtaganden och risker, som har publicerats sedan 2015.

Vid behandlingen av regeringens årsberättelse har utskottet ansett det vara bra att det regelbundet rapporteras om euroländernas ansvar i samband med programmen för finansiellt stöd och riskerna i samband med dem (ReUB 8/2017 rd — B 14/2017 rd, B 9/2017 rd, ReUB 11/2018 rd — B 11/2018 rd, B 17/2018 rd, ReUB 5/2019 rd — B 3/2019 rd, B 13/2019 rd). Utskottet har ändå ansett att rapporteringen bör vara så heltäckande som möjligt i samband med regeringens årsberättelse. Det har rapporterats om åtaganden i anslutning till skötseln av eurokrisen i många sammanhang, vilket har gjort det svårare att få en helhetsbild. Rapporteringen är tillräcklig men fortfarande spridd.

Utskottet uttryckte sin oro över ökningen av statens borgensstock i sitt betänkande våren 2017 om statens revisionsverks berättelse om övervakningen av finanspolitiken vid mitten av valperioden 2015–2018 (ReUB 3/2017 rd — B 18/2016 rd). Utskottet vill fästa uppmärksamhet vid att trots utvecklingen av rapporteringen och riskhanteringen är det fortsatt svårt att gestalta de sammanlagda riskerna. Utskottet anser i betänkandet att den offentliga sektorns åtaganden och anknytande risker bör följas upp som en helhet och i relation till den övriga ekonomin. Rapporteringen om exportfinansieringen och dess risker bör vara omsorgsfull och heltäckande i regeringens årsberättelse. I det sammanhanget är det ytterst viktigt att utveckla indikatorer.

Utskottet fäster nu grundlagsutskottets uppmärksamhet vid att inte bara de uppgifter som ingår i beredningshandlingarna utan också de uppgifter och den rapportering till riksdagen som ingår i de uppföljande handlingarna, såsom regeringens årsberättelse, är av vikt för realiseringen av riksdagens budget- och tillsynsbehörighet. Därigenom kan riksdagen försäkra sig om och bevaka hur dess ställningstaganden förverkligas. Utskottet fäster särskild uppmärksamhet vid att den tillhandahållna informationen är aktuell, heltäckande och korrekt.

Belöning av högsta ledningen i statliga bolag (ReUB 7/2013 rd)

År 2012 inledde utskottet som eget ärende en utredning om huruvida statsägda bolag i sin belöningspolicy följer finanspolitiska ministerutskottets belöningsanvisning (TRO 3/2012 rd, Belöning av högsta ledningen i statliga bolag). Utskottet begärde därför in uppgifter av aktiebolag där staten är majoritetsägare (vid den tiden 38 bolag). Uppgifterna gällde faktiska löner och arvoden till verkställande direktören, medlemmarna i ledningsgruppen och styrelsen åren 2009—2011 samt vd-avtalen och dokument över det gällande belöningssystemet. Skriftlig begäran om utredning av belöningar till statsbolagens ledning sändes dessutom till avdelningen för ägarstyrning vid statsrådets kansli och till de ministrar som ansvarar för ägarstyrningen av bolag med specialuppgifter.

Utlämnandet av de uppgifter om arvodena som revisionsutskottet begärt gav i vissa bolag upphov till oro och osäkerhet. Några bolag lämnade inte in all information som utskottet begärde: uppgifter om löner och arvoden lämnades inte för enskilda personer eller de lämnades inte alls. Begärda handlingar om belöningssystem och vd-avtal ställdes inte till utskottets förfogande även om utskottet fick information om handlingarnas innehåll. Dessa bolag hänvisade till orsaker relaterade till ett rättvist bemötande av aktieägare, börsbolagens informationsskyldighet och affärshemligheter samt lagstiftningen om EU, aktiebolag, värdepappersmarknaden och personuppgifter. Revisionsutskottet beslutade därför reda ut sin rätt att få information och kallade in sakkunniga.

Enligt sakkunnigutfrågningen utesluter grundlagen inte några som helst upplysningar från revisionsutskottets rätt att få upplysningar. Utskottets rätt att få upplysningar är allmän och baserar sig på utskottets bedömning av behovet av information. Rätten begränsas till exempel inte av att upplysningarna eller dokumenten är hemliga eller av lagstiftning om skydd för personuppgifter. Rätten att få upplysningar enligt 90 § 3 mom. i grundlagen omfattar också upplysningar som omfattas av affärshemlighet och även upplysningar som kan betraktas som insiderupplysningar.

Enligt de sakkunniga (alla utom en) kan det inte följa av bestämmelserna om likabehandling av aktieägare enligt aktiebolagslagen och principen om rättvisa i värdepappersmarknadslagen att ett bolags ledning kunde vägra lämna revisionsutskottet upplysningar som utskottet begär med stöd av grundlagen, eftersom utskottet fungerar som utförare av offentlig övervakning baserad på grundlagen och inte som representant för en aktieägare (finska staten). Upplysningar som lämnas till revisionsutskottet kan således inte betraktas som upplysningar som ges till en aktieägare, och man kan således inte vägra att lämna dem med motiveringen att man vill trygga de övriga aktieägarnas fördel. Revisionsutskottets ställning jämställs enligt de sakkunniga snarare med Finansinspektionen som enligt 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008) har rätt att av

börsbolagen utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan obefogat dröjsmål få de för utförandet av dess lagstadgade uppdrag relevanta uppgifter och redogörelser som den ber om.

Revisionsutskottet å sin sida ska i sin tillsyn utifrån utskottets granskningsbehov bemöta bolagen rättvist, det vill säga begära samma upplysningar av alla bolag. Utskottet har också förfarit på detta sätt i sin begäran om utredning. Revisionsutskottet konstaterar i betänkandet att det inte agerar i rollen av aktieägare när det begär upplysningar, utan utskottet utför sitt grundlagsbaserade övervakningsuppdrag. Med hjälp av sin rätt att få upplysningar i fråga om statliga bolag övervakar utskottet de ministerier som svarar för statens ägarstyrning och styr bolag med statliga specialuppgifter. Dessutom bör det noteras att utskottet är bundet av bestämmelserna om sekretess i grundlagen och riksdagens arbetsordning.

Problem vid begäran av sekretessbelagda uppgifter till riksdagen

På riksdagsarbetet i riksdagen tillämpas inte lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), utan riksdagens arbete styrs i fråga om sekretess av grundlagen och riksdagens arbetsordning. Huvudregeln är att handlingar är offentliga, men det har föreskrivits att vissa utskottshandlingar är sekretessbelagda med stöd av riksdagens arbetsordning (43 a § 2 mom.). En handling ska sekretessbeläggas om utlämnande av uppgifter ur den skulle vålla betydande skada för Finlands internationella förhållanden eller kapital- och finansmarknaden eller äventyra den nationella säkerheten. Sekretessbelagda är också handlingar som innehåller affärs- eller yrkeshemligheter eller uppgifter om någons hälsotillstånd eller ekonomiska ställning, när utlämnandet av uppgifter skulle vålla betydande olägenhet eller skada. Om ett betydande samhälleligt intresse kräver det får sekretessen dock vika. Tröskeln för sekretess är alltså högre i riksdagens arbetsordning än i offentlighetslagen.

Enligt utskottshandboken ska utskottet självständigt tillämpa dessa bestämmelser. Observera att även om till exempel ett ministerium har försett ett dokument med sekretessmärkning, betyder det inte att det är sekretessbelagt också som utskottsdokument; dokumentet har av ministeriet angetts som hemligt utifrån en författning som inte tillämpas på utskottshandlingar.

Revisionsutskottet har i åtskilliga fall tvingats motivera och upprepa en begäran om information till ett ministerium, ämbetsverk eller något annat tillsynsobjekt, eftersom objektet har ansett att begäran om information gäller sekretessbelagda uppgifter med stöd av offentlighetslagen. Uppgifterna har således inte alltid gjorts tillgängliga för utskottet utan dröjsmål. I vissa fall har man i samband med utskottets begäran om information också diskuterat om de begärda uppgifterna kan lämnas och i vilken form uppgifterna kan lämnas till utskottet. Det har också varit svårt för objektet att förstå att utskottet kan fatta ett annat beslut om sekretess än den som ska lämna handlingen och att det är bestämmelserna i riksdagens arbetsordning och inte offentlighetslagen som ska tillämpas på detta beslutsfattande.

Den här typen av situationer, där utskottet tvingats upprepa sin begäran om information eller precisera den med åberopande av riksdagens grundlagsfästa rätt att få uppgifter (47 § 2 och 90 § 3 mom. i grundlagen), som också omfattar sekretessbelagda uppgifter, uppstod bland annat vid behandlingen av regeringens årsberättelse för 2016 och 2017 samt behandlingen av det egna ärendet EÄ 72/2016 rd om Finavia och riskhantering i statsbolag.

Allt sammantaget anser revisionsutskottet att det är viktigt att grundlagsutskottet har initierat en utredning i frågan om huruvida riksdagens omfattande rätt till information tillgodoses på det sätt som avses i grundlagen. Riksdagen har behov av att av statsrådet få tillförlitliga och heltäckande uppgifter som grund för sitt beslutsfattande i mycket varierande situationer, och alla utskott i riksdagen måste kunna lita på att de olika förvaltningsområdena har en enhetlig praxis också i fråga om innehållet i de uppgifter de lämnar. I fråga om sitt eget uppdrag betonar revisionsutskottet behovet av att med stöd av den omfattande rätten till information få alla uppgifter som behövs för skötseln av tillsynsuppgiften. Utskottet understryker nödvändigheten av att få riktiga, tillförlitliga och tillräckliga uppgifter för att den tillsynsuppgift som anförtrotts revisionsutskottet ska kunna skötas med framgång.

Grundlagsutskottet lyfte i sin promemoria fram att också en enskild riksdagsledamot har rätt att av myndigheterna få sådana för uppdraget som riksdagsledamot behövliga uppgifter i myndigheternas besittning som inte ska hållas hemliga eller som inte gäller en proposition om statsbudgeten under beredning. Revisionsutskottet betonar också denna rätt för en enskild riksdagsledamot att få uppgifter och tillgodoseendet av den. Dessutom kan en ledamot enligt 27 § i riksdagens arbetsordning ställa ett skriftligt spörsmål till en minister i en fråga som gäller dennes ansvarsområde. Utskottet anser det viktigt att spörsmålet besvaras uttömmande, omsorgsfullt och inom föreskriven tid.

UTSKOTTETS UTLÅTANDE

Revisionsutskottet föreslår

att grundlagsutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 19.5.2020

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Outi Alanko-Kahiluoto gröna
vice ordförande Merja Mäkisalo-Ropponen sd
medlem Katja Hänninen vänst
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Veijo Niemi saf
medlem Johanna Ojala-Niemelä sd
medlem Päivi Räsänen kd
medlem Sebastian Tynkkynen saf
medlem Pia Viitanen sd
ersättare Ruut Sjöblom saml.

Sekreterare var

utskottsråd Nora Grönholm
utskottsråd Heidi Silvennoinen.